

[Undervisningsministeren]

sætter, og som jeg fortsat vil være med til at skabe fornuftige og gode rammer omkring.

Brixtofte (V):

Jeg vil sige tak for besvarelsen. Vi må konstatere, at denne sag har skabt en del bestyrelse i idrætsforeningerne, fordi man havde den opfattelse, at det, der var hensigten med lovforslaget, var at ændre på refusionsreglerne, således at man bevarede refusionen for nogle aktiviteter, men indførte bloktilskud for andre. Jeg ønsker, at der skulle være bloktilskud for det hele, så der er en ligestilling mellem aktiviteterne, men så længe man bevarer refusionsordningerne, bør man have samme refusionsordninger for samme aktiviteter, uanset om de foregår i en idrætsforening eller i en ungdomsklub. Det kan f. eks. dreje sig om bordtennis eller andre aktiviteter.

Det glæder mig, at det fremgår af ministerens svar, at lovforslaget ikke er færdigbearbejdet, og at den nuværende minister og den tidligere formand for Dansk Ungdoms Fællesråd vil holde i hævd de principper, som Dansk Ungdoms Fællesråd har kæmpet for i mange år, nemlig at der skabes en ligestilling mellem det frivillige idrætsarbejde og de øvrige aktiviteter for børn og unge. Jeg håber, at det skal opfattes som et løfte om, at der fortsat vil være en sådan ligestilling. Så kan vi alle berolige idrætsforeningerne.

Robert Pedersen (S):

Vil ministeren ikke, da revisionen nu står på, med sin interesse for idræt sørge for, at den diskrimination, der i øjeblikket finder sted imellem interesseorganisationer og idrætsorganisationer, forsvinder?

Det har været en kendt sag, at man f. eks. inden for bordtennis har kunnet få ledertilskud, hvis man spillede bordtennis i en interesseklub, men ikke i en bordtennisklub. Ved at ligestille idrætsorganisationer med interesseorganisationer tror jeg ministeren vil gøre en god gerning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 15

12) Til *undervisningsministeren* af:

Tyroll (VS):

»Er det en almindelig anvendt praksis, at kommuner og amtskommuner ved oprettelsen af de med regeringen aftalte EFG-praktikpladser stiller krav om, at EFG-lærlingene skal have bopæl i kommunen eller amtet, og således afskærer praktikpladssøgende fra nabokommunerne fra at udfylde praktikpladser, som ellers ikke vil blive udnyttet, og er ministeren indstillet på at søge disse problemer løst?«

Skriftlig begrundelse

Meget overraskende lader der til visse steder at være problemer med at fylde de fremskaffede praktikpladser ud. F.eks. synes Københavns kommune at have problemer med at fylde samtlige HK-praktikpladser ud. Der synes jo ellers at være nok praktikpladssøgende inden for dette fag. Derfor er det ønskeligt at få belyst, hvad problemet skyldes, hvor udbredt det er, samt hvilke løsningsmuligheder der måtte være. Det kan ganske enkelt ikke være rigtigt, at praktikpladsmuligheder ikke kan blive brugt.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det spørgsmål, som hr. Tyroll har stillet mig, har jeg forelagt for arbejdsdirektoratet, hvorfra man har oplyst, at man ikke er i besiddelse af præcise, landsdækkende oplysninger om dette problem. Arbejdsdirektoratet skønner imidlertid – på baggrund af nogle telefoniske henvendelser til nogle af vore arbejdsformidlingskontorer – at der nok eksisterer en tilbøjelighed til, at de kommunale myndigheder foretrækker at ansætte unge med bopæl inden for den pågældende kommune eller amtskommune, når der skal besættes ledige praktikpladser, men arbejdsdirektoratet skønner også, at det ikke betyder, at der i nævneværdigt omfang står ubesatte pladser som følge af, at man ikke har kunnet besætte dem med kommunens eller amtskommunens egne borgere. Der er nok i højere grad tale om et prioriteringsspørgsmål, når der skal vælges mellem flere ansøgere til en praktikplads.

Jeg er opmærksom på, at der eksisterer regionale forskelle med hensyn til praktikpladssituationen, og jeg er fremfor alt ganske enig i, at det vil være aldeles uacceptabelt, hvis ledige praktikpladser ikke bliver besat som følge af tilstedeværelse af kommune-